

2046

2046, la darrera pel·lícula de Wong Kar-wai, admet perfectament dues lectures divergents: o un cop en fals sense cap ni peus, que fa comprensible que hi hagi gent que surti de la sala abans que hagi acabat, o la culminació d'un període determinat del director.

La veritat és que 2046 exigeix que l'espectador conegui una mica la filmografia anterior de director, perquè, si no és així, és evident que no captarà certs aspectes de la pel·lícula que, malgrat que tan sols s'hi insinuen, cal tenir-los presents en tot moment. Si no s'hi tenen, l'empatia entre creador i públic no funciona. Ara bé, si l'espectador té una idea prou clara de la producció precedent de Wong Kar-wai, l'experiència final és totalment diferent, perquè 2046 no és simplement una segona part de *In the Mood for Love*, sinó que esdevé realment la summa d'una etapa iniciada ja fa catorze anys amb *Days of Being Wild*.

El que en un principi es presenta com les aventures amoroses i vitals del protagonista de *In the Mood for Love*, Chow Mo Wan (Tony Leung), després de la història d'amor fallida amb Su Li-zhen (Maggie Cheung), traspasa aquests límits i es converteix en un repàs i revisió de la temàtica, i, sobretot, de l'aspecte formal (tant en el vessant visual com musical) explorats fins aleshores pel director. No és estrany, doncs, que gran part dels actors que hi intervenen ja els ha-

guem vistos a pel·lícules anteriors, com és Faye Wong, l'atrevida admiradora d'un policia molt entristit a la meravellosa *Chungking Express*.

Per tots aquests motius, crec que la propera pel·lícula de Kar-wai ens sorprendrà molt i que no tindrà gaire coses comunes amb les vistes fins ara. La resposta serà d'aquí quatre o cinc anys, si desgraciadament el director no canvia de ritme de treball.

The Lord of the Rings: The Return of the King. Special Extended DVD Edition (El señor de los anillos: El retorno del rey. Versión extendida)

Ara tot just fa un any, vaig comentar en la crítica a la versió estrenada a les sales de *The Return of the King*: "El caràcter èpic que ja va caracteritzar el segon lliurament augmenta i les escenes de lluites, sobretot les de la ciutat de Mines Tirith, estan molt ben aconseguides i transmeten molt bé la tensió de tot conflicte bèl·lic, però segurament haurem d'esperar a l'estrena en DVD de la versió estesa —s'ha comentat que durarà una hora més que la versió ara estrenada— d'aquest retorn del rei per aconseguir veure una versió cinematogràfica rodona de tot un clàssic de la literatura mitològica."

Des de fa un mes i busques aquesta edició és a les prestatgeries de les boti-

gues, amb cinquanta minuts més d'escenes afegides (no és una hora, però Déu n'hi do) i, per primera vegada, faig la crítica d'una pel·lícula que no s'ha estrenat en primer lloc a cap sala, sinó que surt directament a la venda per al consum domèstic. Aquesta situació em porta a dues consideracions que no tenen res a veure entre si, la primera des d'un punt de vista cinematogràfic i la segona des de la perspectiva comercial. Vegem-les:

1. De totes les parts que formen la trilogia, *The Return of the King* és la que ha sortit més beneficiada amb l'edició estesa, perquè les escenes inserides exposen millor algunes decisions dels protagonistes que en la versió anterior no quedaven gens aclarides i, fins tot, se sap finalment què passa amb el personatge de Saruman. També les nombroses escenes de batalla estan millor resoltes perquè precisament les parts afegides clarifiquen molt més els moviments de cavalleria i tropes, segurament el punt més feble del tractament bèl·lic que es va poder veure en la pel·lícula estrenada en sales.

2. Respecte de l'aspecte comercial, comença a fer-se manifest que el món de la indústria cinematogràfica canvia la importància que dóna a les estrenes en sales. La versió definitiva d'una pel·lícula es reserva en exclusiva per a un nou format, en aquest cas el DVD, una operació mercantil que ha sortit molt rendible. No es pot negar que és un fet dis-

cutible, sobretot per als que consideren que les condicions que s'aconsegueixen a un bon cinema no podran igualar-se en una sala domèstica, per molt bo que siguin el projector i el sistema de so, però la decisió ja l'han presa fa estona i ja no hi ha passa enrere. A més, hi ha la injustícia que s'ha de comprar necessàriament un producte no gens barat, sense l'alternativa de tan sols pagar una entrada i decidir més tard si la compra paga o no la pena. Un fet semblant es va patir amb *Dogville*, de von Trier: com que la versió doblada, l'única estrenada a Balears, era quaranta-quatre minuts més curta que l'original, es va haver d'esperar a l'edició en DVD per veure-la íntegrament. I la veritat és que no és cap consol saber que aquesta decisió partia del mateix director...

Sky Captain and the World of Tomorrow (Sky Captain y el mundo de mañana)

En principi la proposta del director novell Kerry Conran era molt atractiva: oferir una pel·lícula de ciència-ficció que recollís l'ambientació dels principals títols d'aquest gènere que es feren els anys trenta i quaranta, com ara la sèrie de Flash Gordon o, fins i tot, encara una mica més enrere, *Metropolis* de Fritz Lang. En altres paraules, mitjançant la tècnica digital, reproduir l'efecte visual que en aquells temps s'aconseguia amb *matte painting* (l'ús de vidres pintats que, per efecte òptic, simulen grans decorats), cartó pedra i pocs elements més. Fins i tot es permet agafar imatges d'arxius de Laurence Olivier i manipular-les

per recrear-ne el personatge dolent, el doctor Totenkopf. En aquest sentit, Conran se'n surt amb una bona nota, perquè la tecnologia digital fa la seva feina prou bé i aconseguix el resultat que en volia assolir amb versemblança.

No obstant això, la resta dels elements ben aviat descompensen molt la balança, per la qual cosa aquest *Sky Captain...* esdevé ja des d'un bon començament una pel·lícula sense consistència, farcida de tòpics i situacions que es poden predir fàcilment. Si se'n podia intuir en part la influència d'Indiana Jones en l'heroi del capità Sky (Jude Law), aviat es comprova que encara li queda molt de camí per fer a Kerry Conran per emular la destresa de Steven Spielberg a l'hora de dirigir bones pel·lícules d'entreteniment. ■

